

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 5. De Christi D. Paßione, morte & sepultura in SS. Sacramento.
Satius esset nullo die velle vivere, quàm nõn omni die, velle cum Christo
mori.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

FERIA QUINTA.
DE CHRISTI DOMINI PASSIONE,
MORTE, ET SEPULTURA,
IN SANCTISSIMO
SACRAMENTO.

*Oblatus est quia ipse voluit, & non aperuit os suum; sicut ovis ad
occisionem ducetur, & quasi agnus coram tondente
se obmutescet, & non aperiet os
suum. II. 53.*

VERITAS PRACTICA.

Quotidie Morior 1. Cor. 15,

Satius esset nullo die velle vivere, quam non
omni die, velle cum Christo mori.

RATIO EST, Quia satius esset nullo die velle vi-
vere quam velle vivere secundum carnem.

Sed non omni die velle cum Christo mori, est velle
vivere secundum carnem.

Ergo satius esset nullo die velle vivere, quam non
omni die velle cum Christo mori; si que atten-
te perspicendum ut cum Christo & Apostolo
possis dicere: Quotidie morior.

I. PUNCTUM

Luc. 22.

HOC facite in meam commemorationem:
Dicebat Christus Dominus instituens
hoc adorandum Sacramentum; refert-
que divus Apostolus, & sic declarat:

1. Cor. 11.

Quotiescunque manducabitis Panem hunc &
Calicem Domini bibetis, mortem Domini annun-
ciabitis, donec veniat; Id est, memorabitis & re-
presentabitis mortem eius sicut representari
vult donec veniat ad iudicium. Sic divus Tho-
mas de Christo Domino: Hoc Sacramentum in-

3. Opusc.

stituit tanquam passionis sua memoriale perenne.
Nominem autem passionis mors & sepultura
comprehenduntur, & in Sacramento tria
hæc simul representantur, quatenus ipse
est Christus, qui ut ait sanctus Gregorius, Li-

4. Dial.

6. 58.

cet resurgens à mortuis jam non moritur & mors
ei ultra non dominabitur, tamen in semetipso im-
mortaliter atque incorruptibiliter vivens pro no-
bis iterum in hoc mysterio sacra oblationis immo-

latur. Ipse est qui peracti olim in cruce cruenti
sacrificii memoriam inevento modo renovat,
ac meritum unicuique particulatim applicat.
Ipse est qui dum pateretur humanitate, manebat
semper impassibilis divinitate, sic in Sacramento
dum species panis franguntur, illæsus permanet.
Ipse est qui dum efflavit animam, desinit homo
esse, & mortuus est; sic dum in Communione
recipitur, & consumptis in stomacho speciebus
desinit esse Sacramentaliter ubi ante erat, dici
potest quodammodo mortuus, quatenus ea vita
privatus est quam habebat. Dum caro etiam &
sanguis separatim consecrantur & offeruntur,
mors & passio quæ in effusione sanguinis potis-
simum transacta fuit, manifestius exhibentur.
Quid denique aptius cum sepultura quam ipsa
Hostia ubi conegitur Christus, vel Tabernacu-
lum ubi reconditur: vel pectus tuum ubi recipi-
tur? O Sacrum totivivum in quo Christus sumi-
tur, recolitur memoria Passionis ejus, mens imple-
tur gratia, & futura gloria nobis pignus datur!

Ergone putandum est toties ac toties pro me
Christum mori! Quis mihi det ut pro te Christe
sic moriar? Certè hoc conandum cum ejus gra-
tia, in id strenuè laborandum ut possis quotidie
factum audiendo vel faciendo dicere: Quotidie
morior. NECESSE est, inquit S. Gregorius, ut
eum hæc agimus, nosmetipsos Deo in cor. is contri-
tione maitemus: quia qui passionis dominice my-
stera celebramus, debemus imitari quod agimus.
Tunc ergo verè pro nobis Hostia eris Deo, cum nos
metipsos Hostiam fecerimus; Quæ sui mastandi
necessitas ut melius exprimeretur, sic est propo-
sita veritas: Expediret seu satius esset potius nullo
die velle vivere, quam non omni die velle cum
Christo mori.

Ratio quæ affertur constat uno aut altero ver-
bo, si bene intelligantur, nempe quid sit secundum

SATIUM

carnem vivere. Quidquid enim sit tam capitale est & timendum ex Apostolo, ut qui hunc audierit minime dubitet, expedit potius nullo die velle vivere quam velle vivere secundum carnem: sic enim ille passim: Scio qui non habitat in me, hoc est in carne mea bonum. Quid secundum carnem sunt, quae carnis sunt sapientiae; sapientia carnis inimica est Deo: legi enim Dei non est subiecta nec eni potest: Qui autem in carne sunt, Deo placere non possunt. Ergo fratres debitoros sumus non carni, ut secundum carnem vivamus: si enim secundum carnem vixeritis, moriemini: si autem spiritu facta carnis mortificaveritis, vivetis. IN carne ambulantes non secundum carnem militamus. Quid dicit Scriptura? Ejce ancillam & filium suum: Id est carnalem appetitum. SPIRITU ambulate & desideria carnis non perficietis, caro enim concupiscit adversus spiritum, spiritus autem adversus carnem: haec enim sibi invicem adversantur, qui autem sunt Christi, carnem suam crucifixerunt cum vitiis & concupiscentiis.

Velle sine vel uno die, vel una hora non esse Christi? Velle sine mori quam malae & infelici morte dicit Apostolus moriturum qui secundum carnem vixerit? Unde manifeste vides quam verè potius expedit nullo die velle vivere quam velle vivere secundum carnem. Quid est enim vita tua? at quid est illa mors horrenda quae sequitur vitam in carne transactam? O mors quam amara est memoria tua, homini pacem habenti in substantiis suis!

II. PUNCTUM.

SED omni die velle cum Christo mori, est velle secundum carnem vivere. Haec enim sibi adversantur, ut dictum est de carne & spiritu. Nam cum Christo velle mori nihil aliud est quam velle spiritu vivere quam velle mori omnibus carnis aut naturae corruptae motibus, quam nolle, uno verbo, secundum carnem vivere. Induimini Dominum Iesum Christum, & carnis curam ne feceritis in desideriis. Unde a contrario manifeste patet quod qui nolit cum Christo mori, velit secundum carnem vivere. Non enim datur medium inter vitam & mortem: aut te oportet mortuum esse, aut vivere. Ante hominem vita & mors, bonum & malum, quod placuerit illi dabitur illi. Id est, alterutrum necessarid ex his duobus eligendum, nec tertium quod sit medium, in optione nostra est. Unde & sibi; Haec dicit Dominus: Ecce ego do coram vobis viam vitam,

& viam mortis. Sic Christus Dominus duas tantum vias memorat, unam spatiosam quae ducit ad perditionem: & unam arduam quae ducit ad vitam. Non est hic tertia quaedam via excogitanda Omne quod agimus, omne quod loquimur, aut de lata aut de angusta via est, inquit sanctus Hieronymus. Sicut autem unum & idem est esse in spatiosa via & vivere secundum carnem: sic plane idem est in arcta esse via, & mori cum Christo unde sicut qui non omni die vellet in arcta esse via, vellet esse in lata & spatiosa; sic omnino qui non omni die velit cum Christo mori, velit secundum carnem vivere.

O voluntas humana & propria quam de te verè S. Bernardus: Caveamus à propria voluntate, tanquam à vipera pessima & nequissima, & quae sola deinceps damnare possit animas nostras.

III. PUNCTUM.

Sic ergo satius esset nullo die velle vivere, quam non omni die velle cum Christo mori, Quia quo die nolles cum Christo mori, velles secundum carnem vivere: at longè expedit nolle in mundo vivere, quam vivere secundum carnem. Bonum erat ei si natus non fuisset homo ille. Quo in sensu sapienter Sapiens laudavit magis mortuos quam viventes.

Cavenda hic vici sunt duo quaedam extrema unum eorum qui putarent sic cum Christo moriendum, nullus ut sensus carnis aut naturae depravatae moveretur, nulla ut contradictio sentiretur. Non est ita; non est ista mors insensibilitas, non sic ille qui Christo confixus erat cruci, & qui simul videbat aliam legem in membris suis repugnantem legi mentis suae. Sed ut ille ipse ait, Nihil damnationis est ijs qui sunt in Christo lesi, qui non secundum carnem ambulant, id est, qui non sequuntur motus carnis quos sentiunt.

Alterum verò eorum est, qui nihil hic timeandum putant nisi si mortali manifestè consentiretur, quasi hoc idem esset vivere secundum carnem quod peccare graviter; sed falluntur, neque enim derepente fit quisquam malus, sed ut passim ait sanctus Gregorius, Per levia delicta defecimus, & usu cuncta levigante, nequaquam post committere graviora timemus; Quod maxime intelligendum de his qui nolunt mori cum Christo, id est, qui suis affectibus sunt ita implicati ut nolint eos deponere; licet illi affectus non sint primò mortales, tamen suspecti sunt, periculosi sunt, damnandi sunt quando sic

Matt. 7.

Ep. 14. ad Colant.

Serm. de Dupl. Baptismo.

Matt. 21.

Eccl. 46

Gal. 2.

Rom. 7.

Ibid. 8.

Rom. 7. Ibid. 8.

2. Cor. 10 Gal. 4.

Gen. 21.

Eccl. 41.

Rom. 13.

Eccl. 15.

Ier. 21.

adhærent animo, ut animus nolit eos deponere. Sic enim fit quod ait Sapiens; *Concupiscentia quasi ignis exardescit. Et rursum; à semilla una augetur ignis. Quamobrem sicut nihil est aptius his continentis motibus quàm velle quotidie cum Christo mori; sic nihil est proclivius illis laxandis & solvendis in lethale crimen; quàm nolle mori; hoc est enim amare ipsam concupiscentiam, hoc est fovere peccatum, hoc est amare periculum, hoc est vivere sub ruina. Nam qui amat periculum, in illo peribit. Quod egregie, S. Augustinus & ad pacem appelle, in illud Apostoli, *Mortificate membra vestra quæ sunt super terram, fornicationem immunditiam &c. QVOMODO, inquit, ista mortificantur opere continentia, nisi cum eis mente non consentitur, neque exhibentur eis arma, corporis membra, ET QVOD EST VIGILANTIA MAIORE CONTINENTIE CVRANDVM, ipsa etiam nostra cogitatio, si eorum quadam suggestione & quasi susurratione tangatur, tamen ab eis ne oblectetur, auertitur.**

Hæc est pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus. Hæc est fortis ut mors dilectio, & dura sicut infernus amulatio. Nempe quod mors agit in sensibus corporis, inquit S. Gregorius, hoc agit dilectio in cupiditatibus mentis. Sicut mors exteriores corporis sensus ab omni proprio & naturali appetitu interficit, sic dilectio in talibus viris omnia terrena desideria contemnore mentem aliis intentam compellit. Hujusmodi mortuis & viris dicebat Apostolus. Mortui enim estis & vita vestra abscondita est cum Christo in Deo. Hæc proculdubio vitam suam abscondunt, quæ dum omnia quæ videmus postponunt, in his quæ non videmus, in beatitudine scilicet Christi veraciter & secreta vivunt. Quia enim falsam vitam despicunt quæ visibiliter apparet, in vera vita se abscondunt quos non nisi invisibilibus oculis se manifestat. Nonne sic velles cum Christo vivere? Cur non visigitur sic cum ipso mori? Responde, aut certe pudeat respondere quia tu magis secundum carnem vivere.

Pf. 119.
Cant. 8.

FERIA SEXTA.
DE CHRISTI DOMINI RESVRGENTIS,
ASCENDENTIS IN COELUM, ET IBIDEM
REGNANTIS VITA GLORIOSA, QUÆ
APPARET IN SANCTISSIMO
SACRAMENTO.

Videmus Iesum propter Passionem mortui, gloriâ & honore coronatum. Hebr. 2.

Dignus es Domine Deus noster accipere gloriam, & honorem, & virtutem. Apoc. 4.

VERITAS PRACTICA,

Gloriam Christi vertimus in ignominiam, si aliam à Christo quaerimus gloriam.

RATIO EST, Quia si aliam à Christo seu à Christi gloria quaerimus gloriam, signum est nos estimare aliquid gloriosius ipsa Christi gloria.

Atqui hoc est Christo ignominiosum, hoc est ejus gloriam vertere in ignominiam.

Ergo gloriam Christi vertimus in ignominiam, si aliam à Christi gloria quaerimus gloriam, Quod quàm si impium jatio patet.

I P U N C T U M

QVAM gloriosus fuit hodie Rex Israël? 2. Reg. 6.
QUIS est iste Rex gloria? Dominus fortis Pf. 23.
& potens, Dominus potens in prælio,
Atollite portas principes vestras, &c.
Dominus virtutum ipse est Rex gloria. PRIMO- Apoc. 1.
GENITVS mortuum & princeps regum terra,
qui dilexit nos, & lavit nos à peccatis nostris in sanguine suo, ipsi gloria & imperium in sæcula sæculorum, amen.

His & similibus canticis postquam glorificaveris Christum Dominum resurgentem, ascendentem in Coelum, & ibidem regnantem in statu glorioso: admirare quàm mirabiliter hic
ejus